

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Timofti Vladimir

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, în cauza penală privind-l pe

Luceac Boris Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.06.2016-02.02.2017

2. instanța de apel: 06.03.2017-17.05.2017

3. instanța de recurs: 03.08.2017 - 31.10.2017

în baza actelor din dosar,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 02 februarie 2017, Luceac Boris Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Luceac B., dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și în mod conștient survenirea acestora, la data de 04 aprilie 2016, în jurul orei 19.35, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul său, în s. Xxxxx r-nul Xxxxx intenționat, având scopul de omor, în urma unui conflict, a luat un cuțit de bucătărie și cu acesta l-a lovit în regiunea toracelui pe Ciubara Sergiu, însă din cauză independentă de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul. Intenția de omor nu a fost dusă până la capăt, deoarece Luceac Angela a luat cuțitul din mâna infractorului, iar partea vătămată a fugit.

Astfel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 136 din 05.04.2016, efectuat în privința lui Ciubara Sergiu, s-a confirmat existența unei plăgi înțepătăiată pe toracele drept, ce s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect înțepător-

tăietor (posibil cuțit), posibil la data de 04.04.2016, calificându-se ca vătămări corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Luceac B., au fost calificate de drept de către instanța de judecată în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, *tentativa de omor intenționat a unei persoane, dacă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu a aplicat intenționat lovituri corporale părții vătămate, menționând că ultimul a început conflictul, iar anterior au mai avut loc astfel de incidente, el apărându-se doar;

- după ce s-a smuls din mâinile lui Ciubara Sergiu, a fugit la bucătărie de unde a luat un cuțit, însă ieșind afară ultimul cu sapa în mână a sărit spre el. În timp ce se luptau, în acel moment l-a atins cu vârful cuțitului în regiunea abdomenului. Aceste acțiuni ale sale nu au fost intenționate.

3.2 Avocatul, Munteanu Violina, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Luceac B., să fie încetat cu atragerea ultimului, la răspundere contravențională, care la rândul său să-i fie înlăturată în legătură cu expirarea prescripției contravenționale.

În motivarea apelului a invocat:

- în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii imputate și anume lipsește latura subiectivă a infracțiunii;

- din declarațiile inculpatului și a martorilor Luceac Angela și Luceac Marina se confirmă, că conflictul în cauză a fost provocat de partea vătămată;

- reieșind din gravitatea leziunilor corporale și intenția inculpatului, care a fost doar de a-l speria pe Ciubara Sergiu, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (1) Cod contravențional;

- ca urmare celor menționate și în temeiul art. 332 Cod de procedură penală, procesul penal intentat în privința lui Luceac B., urmează a fi încetat cu atragerea la răspundere contravențională, iar conform art. 30 Cod contravențional, termenul privind atragerea la răspundere contravențională a expirat, înlăturând astfel și răspunderea contravențională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința și adoptată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal de învinuire a lui Luceac B. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal a fost încetat, din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Luceac B. în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, a fost încetat din motivul expirării termenului de atragere la răspundere contravențională.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că prima instanță a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, însă le-a dat apreciere incorectă, reținând greșit în acțiunile lui Luceac Boris elementele infracțiunii de tentativă de omor intenționat a unei persoane, prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal. Respectiv, în urma examinării probelor administrate la caz, instanța de apel a considerat că în acțiunile lui Luceac B., sunt prezente elementele unei contravenții și anume - vătămarea neînsemnată a integrității corporale, prevăzută la art. 78 alin. (1) Cod contravențional, respectiv acțiunile ultimului nu pot fi calificate ca tentativă de omor intenționat a unei persoane, după cum a reținut prima instanță, fiind o apreciere greșită la capitolul încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

La calificarea acțiunilor comise de inculpat, prima instanță nu a dat apreciere corectă circumstanțelor și în special declarațiilor făcute de către partea vătămată, Ciubara Serghei și a martorilor prezenți la incident și anume Luceac Angela, și Luceac Marina, în raport cu probele scrise, cum ar fi raportul de expertiză medico-legală nr. 136 din 05 aprilie 2016.

Din conținutul sentinței de condamnare, declarațiile părții vătămate și a martorilor Luceac M., Luceac A. au fost acceptate de prima instanță drept probe în sensul confirmării actului de învinuire, însă instanța de apel a respins această soluție, deoarece declarațiile sus menționate nu pot fi admise drept unele pertinente, concludente și utile în sensul susținerii actului de învinuire. Din conținutul acestor declarații se confirmă doar existența unui incident între Luceac Boris și Ciubara Serghei și la fel, se confirmă folosirea unui instrument vulnerat susceptibil să producă leziuni grave, cum este cuțitul, însă aceste declarații în coroborare cu raportul de expertiză medico-legală, resping integral actul de învinuire înaintat lui Luceac Boris, ce a fost susținut de prima instanță.

În opinia instanței de apel, prima instanță nu a dat apreciere tuturor circumstanțelor cauzei și nu a ținut cont de faptul, că nu doar inculpatul a fost pus în situație de a provoca leziuni corporale lui Ciubara S., dar și partea vătămată a fost pus în aceeași situație, fapt menționat chiar de ultimul „...de lovit nu l-a lovit deoarece, sapa a trecut pe alături, iar Luceac Boris l-a lovit cu cuțitul...”.

La fel, prima instanță nu a ținut cont de probele prezentate și de toate circumstanțele cauzei, din care se confirmă doar folosirea de către Luceac B. a unui instrument vulnerant, susceptibil să producă leziuni grave - un cuțit de bucătărie și aplicarea unei lovituri părții vătămate, Ciubara S., în regiunea toracelui drept, soldată cu vătămări corporale neînsemnate, însă fără a exista unele probe ce ar confirma intenția acestuia de a provoca decesul lui Ciubara S. Cu atât mai mult n-au fost prezentate probe, ce ar confirma întreruperea acțiunilor comise de Luceac B. în scopul provocării decesului lui Ciubara S.

Prima instanță a reținut în calitatea lor de probe, declarațiile părții vătămate și a martorilor în susținerea actului de învinuire, pe când anume aceste declarații resping învinuirile aduse de către organul de urmărire penală, precum că acesta a comis o tentativă de omor.

Instanța de apel a menționat, că atât din declarațiile părții vătămate și a martorilor, precum și din tabelul fotografic (f.d. 42-43) se confirmă folosirea pe lângă cuțitul de bucătărie de către Luceac B., folosirea concomitentă și de către partea vătămată, Ciubara S., a unui obiect vulnerant cum este sapa.

Rezultând din circumstanțele cauzei, instanța de apel a menționat că inculpatul a fost pus în situația de a folosi cuțitul de bucătărie urmărind scopul suprimării rezistenței părții vătămate, care era în stare fizică cu mult mai supremă în comparație cu starea fizică a inculpatului, care este de o vârstă mai înaintată, fiind și în stare de ebrietate, respectiv nu a avut scopul de a comite omorul lui Ciubara S., dar de a se asigura de atac din partea acestuia, cu atât mai mult că anume partea vătămată a fost și persoana care a inițiat conflictul cu Luceac B.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic argumentul acuzării, precum că inculpatul avea scopul de a-l omorî pe Ciubara S., lovitura fiind aplicată cu intenție, acțiuni ce nu și-au produs efectul din motive independente de voința sa, deoarece în ședința de judecată nu au fost prezentate probe certe, pertinente și concludente care să demonstreze cu certitudine intenția comiterii unui omor din partea inculpatului, care după comiterea acestei acțiuni a înfipt cuțitul în peretele din antreul casei, după care l-a transmis benevol lui Luceac Angela, fără a comite alte acțiuni cu acest cuțit. Tot aici, instanța de apel a considerat necesar de a menționa și caracterul loviturii aplicate de Luceac Boris, care la fel nu a fost apreciată de prima instanță, fiind una de o intensitate redusă și fără a fi penetrantă, ce exclude în totalitate latura subiectivă cum este intenția, fiind caracteristică infracțiunii imputate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că tentativa de omor intenționat este posibilă doar în prezența unei intenții directe, însă din circumstanțele existente, descrise și reținute acest lucru nu rezultă.

Astfel, cercetând cumulul de probe administrate și cercetate, apreciind circumstanțele pricinii, instanța de apel a constatat, că Luceac Boris, la 04 aprilie 2016, în jurul orei 19.35, fiind în stare de ebrietate alcoolică, la domiciliul său din s. Xxxxx r-ul Xxxxx, în urma unui conflict apărut între el și Ciubara Sergiu, în mod intenționat cu un cuțit de bucătărie i-a aplicat o lovitură ultimului în regiunea toracelui, provocându-i conform raportului de expertiză medico legală nr. 136 din 05.04.2016, o plagă înțepat-tăiată pe toracele drept, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată, astfel prin acțiunile sale a comis contravenție prevăzută de art. 78 alin. (1) Cod contravențional (în vigoare până la 16.09.2016).

Ținând cont de cele constatate, de prevederile art. art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța a încetat procesul penal în privința Luceac B., soluționând cauza conform prevederilor Codului contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale.

Totodată, ținând cont de prevederile alin. (2) și (3) art. 30 Cod contravențional, conform cărora termenul de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni, care curge de la data săvârșirii contravenției, și de faptul că fapta contravențională a fost comisă la data de 04.04.2016, instanța de apel a ajuns la concluzia de a înceta procesul contravențional în cauză, dat fiind faptul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, declarat de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivarea recursului invocă:

- soluția instanței de apel contravine probelor administrate și examinate în instanțele de judecată, fiind neglijate declarațiile părții vătămate, Ciubara S., martorilor Luceac A., Luceac M.;

- concomitent vina inculpatului se confirmă prin documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, ce au fost cercetate în ședință judiciară și anume: - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.04.2016, prin care s-a cercetat locul infracțiunii; raportul de expertiză medico-legală nr. 136 din 05 aprilie 2016, potrivit căruia la Ciubara S. s-au depistat leziuni corporale sub formă de plagă înțepat-tăiată pe toracele drept, ce s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect înțepător (posibil cuțit), posibil la data de 04.04.2016 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată; procesele-verbale de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 26.04.2016, unde fiecare au arătat circumstanțele comiterii infracțiunii; corpuri delictive: două cuțite de bucătărie cu minerul de culoare neagră și un tricou;

- conform probelor examinate, vinovăția inculpatului, Luciac B., a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, cu indicii de calificare: „tentativa, de omor intenționat a unei persoane, dacă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul”;

- inculpatul, Luceac Boris, luând cuțitul din bucătărie a avut intenția să-l omoare pe Ciubara S., își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorea survenirea omorului ultimului, însă din cauze independente de voința sa intenția nu a fost dusă până la capăt. E de menționat și faptul că, latura subiectivă a infracțiunii de omor intenționat este caracterizată și de motiv. În ședința de judecată cu certitudine s-a constatat, că a existat motivul comiterii infracțiunii și anume faptul că între părți au existat relații ostile de un timp îndelungat, fapt ce a generat comiterea tentativei omorului;

- prima instanță corect a apreciat probele acuzării, constatând vinovăția inculpatului, Luceac Boris, în cele imputate și aplicând o pedeapsă echitabilă, în raport cu circumstanțele stabilite.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul a depus referință asupra recursului declarat, pe care-l consideră vădit neîntemeiat, deoarece concluziile instanței de apel sunt întemeiate și se

bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate în cauză. Din textul deciziei rezultă, că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat, iar autorul recursului nu aduce careva argumente, ce ar combate concluzia instanței de apel.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

La motivele de drept al recursului declarat, se atestă că procurorul invocă temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Însă, în argumentarea recursului ordinar declarat la caz, procurorul susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată, deoarece contravine probelor administrate și examinate de către instanțele de judecată, iar prima instanță a apreciat corect probele acuzării, constatând vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, respectiv apelul a fost greșit admis.

Așadar, temeiul pentru recurs invocat de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării, este aplicabil atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

În atare situație, Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurentului și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul lărgit apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală,

deoarece nu au fost luate în considerație probele prezentate de către partea acuzării. Tot aici, urmează să se menționeze, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, unde sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de încetare, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că în privința lui Luceac B., cauza urmează a fi încetată, deoarece faptele comise de către acesta se încadrează în prevederile art. 78 alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare, contrar celor invocate de către procuror, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului, remarcă că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cercetând materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă de casare a sentinței și adoptarea unei noi hotărâri prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Luceac B., din motiv că fapta săvârșită constituie contravenție.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelurilor declarate de către inculpat și apărătorul său, cu casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal.

În acest context, Colegiul reține, că instanța de apel justificat a reținut, că din probele prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii înaintate inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal și anume tentativa de omor asupra unei persoane, nu se confirmă cu certitudine vinovăția în comiterea faptei imputate și anume intenția directă. În susținerea acestor raționamente, instanța de recurs notează, că procurorul a solicitat primei instanțe de a audia în calitate de martori pe Luceac A. și Luceac M., adică soția și fiica inculpatului, ce ar confirma faptele incriminate ultimului.

Astfel, fiind audiată în ședința de judecată în prima instanță martorul, Luceac A., din declarațiile căreia se reține, că la data de 04.04.2016 a fost un conflict în gospodăria lor între inculpat și partea vătămată, adică dintre soț și ginere. În conflict ginerele, Ciubara S. a folosit o sapă, iar Luceac B. un cuțit. Conflictul a încetat în urma intervenției fiicei sale Marina. Nu a auzit amenințări de omor din partea inculpatului, iar după conflict acesta a înfipt cuțitul în perete, de unde ea l-a luat.

Din declarațiile martorului Luceac M. – fiica inculpatului se reține, că la data de 04.04.2016, a avut loc un conflict cu tatăl său Luceac B., unde a intervenit partea vătămată, adică concubinul acesteia, Ciubara S., care l-a apucat de gât pe inculpat, acesta la rândul său a fugit la bucătărie și ceea ce i-a căzut la mână aceea a luat pentru a se apăra, iar concubinul, Ciubara S. a ieșit afară după sapă. A concretizat, că inițiator a fost Ciubara S., iar inculpatul nu l-a amenințat pe ultimul cu omor, doar

întâmplător l-a lovit cu cuțitul. Consideră că tatăl, Luceac B., nu a avut intenția să-l omoare pe Ciubara S., dar l-a lovit întâmplător.

Rezultând din declarațiile martorilor acuzării, în opinia Colegiului, instanța de apel întemeiat a considerat, că acestea de fapt confirmă versiunea inculpatului, că nu a avut intenția de a omorî partea vătămată, totul s-a petrecut întâmplător, el apărându-se, deoarece anterior a mai fost bătut de către Ciubara S.

Instanța de recurs relevă, că instanțele judecătorești urmează să țină cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în mod corespunzător.

În continuarea celor expuse, Colegiul menționează că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, recomandări prevăzute și la pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006 *Privind sentința judecătorească*.

Ținând cont, de cele relevate supra, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind juste concluziile instanței de apel, învederând cumulul de probe, circumstanțele cauzei existente, descrise și reținute, că nu s-a confirmat prin probe exacte și neîndoielnice, existența intenției directe a inculpatului de a săvârși infracțiune de omor, iar prima instanță la adoptarea sentinței nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 385 Cod de procedură penală, ce ar permite acesteia pronunțarea unei hotărâri de condamnare în privința inculpatului, Luceac B.

Un alt aspect ce urmează a fi evidențiat de către instanța de recurs, este acel fapt că procurorul participant la judecarea cauzei penale este obligat să mențină pe tot parcursul procesului penal un rol activ, îndeplinind acțiuni eficiente în prezentarea și probarea învinuirii aduse inculpatului. El este persoana care inițiază cereri și demersuri în sensul cercetării probelor, modificării învinuirii. În instanța de fond procurorul insistă de a cerceta toate probele necesare adunate în cadrul urmăririi penale. De acest drept procurorul se bucură și în continuarea procesului și în instanța de apel, propunând instanței să verifice și să cerceteze oricare alte probe noi în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, asupra cărora instanțele sunt obligate să se pronunțe motivat, considerente expuse și în pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție RM, nr. 12 din 24.12.2012 *Cu privire la unele chestiuni ce vizează participarea procurorului la judecarea cauzei penale*.

Deci, în situația în care prima instanță a adoptat o sentință de condamnare, bazată pe probe ce au o pondere relativ îndoielnică în favoarea pronunțării unei hotărâri de condamnare în privința lui Luceac B., procurorul la judecarea cauzei în ordine de apel, ca continuare a examinării fondului cauzei, urma să întreprindă acțiuni active, în vederea probării învinuirii aduse inculpatului, însă rezultând din lucrările dosarului, Colegiul penal atestă că procurorul a manifestat un rol mai pasiv,

limitându-se doar la citirea materialelor cauzei și declarațiilor părții vătămate, precum și a martorilor Luceac A., Luceac M., care au făcut declarații ce confirmă versiunea inculpatului, că acesta nu a avut intenție de omor a părții vătămate, Ciubara S., dar mai mult s-a apărut de agresivitatea ultimului, fără a solicita și întreprinde măsuri în vederea audierii nemijlocită în instanța de apel a martorilor acuzării, în raport cu cele declarate de către aceștia în cadrul urmăririi penale, pentru a fi înlăturate divergențele și a susține eficient învinuirea înaintată și a înlătura dubiile apărute în cadrul judecării prezentei cauze penale.

Pe de altă parte, raportat la criticile procurorului invocate în recurs, Colegiul constată că acesta se referă exclusiv doar la chestiunea de apreciere a probelor. Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul a câtorva probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă vinovăția lui Luceac B. în comiterea infracțiunii imputate. În această ordine de idei, relevante sunt dispozițiile art. 430 pct. (5) Cod de procedură penală, care stipulează că cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, prevedere legală ce nu a fost respectată de către procuror, deoarece recursul ordinar declarat de către acesta nu conține motivele și argumentarea ilegalității hotărârii atacate sub aspectul cazului de casare invocat, neindicând în ce constă problema de drept abordată în prezenta cauză, prin urmare Colegiul penal apreciindu-l ca unul declarat formal și bazat doar pe descrierea conținutului probelor, ceea ce este inadmisibil.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. În speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea încetării procesului penal în privința inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au

avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

În cele din urmă, Colegiul penal lărgit consemnează că instanța de apel, verificând cele imputate lui Luceac B., a conchis corect că procurorul nu a acumulat și prezentat instanței careva probe verosimile, pertinente și concludente, ce ar demonstra indubitabil intenția inculpatului de comitere a unei tentative de omor a persoanei.

Având ca reper cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit statuează că soluția instanței de apel privitor la încetarea procesului penal privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal în privința lui Luceac B., din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (1) Cod contravențional este întemeiată și corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și motivată, respectiv apreciat just probatoriul administrat, indicând motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către partea acuzării, sunt vădit nefondate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Luceac Boris Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 28 noiembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Timofti Vladimir